

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 516/2019
08.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Дејана Мраковића и Горана Аврамовића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 11/16 од 01.10.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1114/18 од 18.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Аврамовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 11/16 од 01.10.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1114/18 од 18.03.2019. године

II

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Мраковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 11/16 од 01.10.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1114/18 од 18.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 11/16 од 01.10.2018. године окривљени АА и ББ, у ставу првом, оглашени су кривим и то окривљени АА да је радњама описаним под тачкама 1., 2. и 3. у саизвршилаштву и појединачно извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, за које кривично дело му је

утврђена казну затвора у трајању од 2 године и 5 месеци, а радњама описаним под тачком 4. кривично дело повреда по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. КЗ, за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у коју казну му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 03.06.2013. године до 03.07.2013. године. Окривљени ББ је оглашен кривим да је радњама описаним под тачком 1. извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 11 месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде, а одређено је да ће се казна извршити на тај начин што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико осуђени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Према окривљеном АА и ББ, на основу члана 85. КЗ изречена је мера безбедности забране вршења делатности и дужности везаних за располагање, коришћење, управљање или чување имовине предузећа у трајању од две године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом, одбијен је предлог Вишег јавног тужиоца у Краљеву за одузимање имовинске користи од окривљених и обавезан је окривљени АА да оштећенима ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ на име имовинскоправног захтева исплати износ од по 7.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења и оштећеном ЗЗ износ од 48.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.03.2013. године па до исплате у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећени ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ и ЋЋ су за остваривање имовинскоправног захтева упућени на парницу. Такође, обавезани су окривљени АА и ББ да на име трошкова кривичног поступка исплате на рачун јавних прихода у корист буџета РС Вишег суда у Чачку на име паушала износ од по 2.000,00 динара и на име осталих трошкова солидарно износ од 68.500,00 динара у року од 3 месеца по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а окривљени АА је обавезан да на име трошкова вештачења вештака медицинске струке уплати на рачун јавних прихода у корист буџета РС Вишег суда у Чачку износ од 70.000,00 динара и на име трошкова постављеног браниоца по службеној дужности износ од 138.000,00 динара у року од 3 месеца по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да оштећеном ЗЗ на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 43.125,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

У ставу другом изреке првостепене пресуде окривљени АА је на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио продужено кривично дело превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 1114/18 од 18.03.2019. године одбио као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Чачку, бранилаца окривљеног АА, адвоката Дејана Мраковића и Марка Ђуровића, и браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Аврамовића и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Горан Аврамовић због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

-бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Мраковић због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде члана 54 КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд донесе одлуку којом ће се одложити извршење казне окривљеном АА по правноснажној првостепеној пресуди односно да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање и да заједно са окривљеним буде обавештен о дану и часу одржавања седнице већа, ради присуствовања истој.

Разматрајући поднете захтеве за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Аврамовића изјављен је од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Мраковића је недозвољен.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног ББ, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Аврамовића је неоснован.

Бранилац окривљеног ББ у захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да радње окривљеног ББ описане у ставу првом под тачком један изреке првостепене пресуде, не одговарају законским обележјима кривичног дела за које је окривљени ББ оглашен кривим, те да је првостепени суд био дужан да радње извршења предметног кривичног дела подведе под само једну од алтернативно прописаних радњи које улазе у биће кривичног дела, као и да је у конкретном

случају закон повређен и у погледу постојања својства „одговорног лица“, као битног елемента које улази у биће кривичног дела из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 227. став 1. КЗ прописано је да ће се одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, уколико тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела, казнити затвором од три месеца до три године. Ставом 3. истог члана прописано је да ће се, ако вредност прибављене имовинске користи прелази износ од милион и петсто хиљада динара, учинилац казнити затвором од две до десет година.

Одредбом члана 112. став 5. КЗ прописано је да се одговорним лицем у правном лицу сматра лице које на основу закона, прописа или овлашћења врши одређене послове управљања, надзора или друге послове из делатности правног лица, као и лице коме је фактички поверено обављање тих послова. Одговорним лицем сматра се и службено лице када су у питању кривична дела код којих је као извршилац означено одговорно лице, а у овом закону нису предвиђена у глави о кривичним делима против службене дужности односно као кривична дела службеног лица.

Из чињеничног описа кривичног дела описаног у изреци првостепене пресуде за које је окривљени ББ оглашен кривим (став I тачка 1.) произилазе сва законска обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилашву из члана 227. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, како објективна обележја која се односе на радње окривљеног - да је као председник Управног одбора земљорадничке задруге „УУ“, у временском периоду означеном у изреци пресуде, поступајући по постигнутом договору и заједничким предузимањем радњи са окривљеним АА, обављајући фактичке послове откупљивача, као одговорно лице, искоришћавањем свог положаја приликом откупа пољопривредних производа од пољопривредника и невршењем своје дужности, поступајући супротно члану 10., 11. и 90. Закона о рачуноводству и ревизији, прибавио за себе противправну имовинску корист, у износу преко 1.500.000,00 динара, на начин ближе описан у ставу првом тачка један изреке првостепене пресуде, тако и субјективна обележја кривичног дела која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљеног за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

У конкретном случају окривљени ББ је имао својство одговорног лица, у смислу члана 112. став 5. КЗ, јер је био председник Управног одбора наведене задруге, коме је фактички био поверен одређен круг послова које је овлашћен да обавља из делатности земљорадничке задруге.

Дакле, како је окривљени ББ кривично дело извршио, као одговорно лице, поступајући заједнички и по претходном договору, у саизвршилаштву са

окривљеним АА, заједничким предузимањем радњи извршења предметног кривичног дела, у продуженом трајању, јер је извршио више истих кривичних дела, у временском континуитету, коришћењем исте ситуације, са јединственим умишљајем да себи прибави противправну имовинску корист, то су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, оцењени неоснованим.

Према напред цитираној одредби члана 227. став 1. КЗ, радња извршења кривичног дела алтернативно је прописана и може се предузети искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности. Дакле, како је за постојање радње као битног елемента кривичног дела довољно да је извршена било која од алтернативно прописаних радњи, што не искључује постојање кривичног дела и у случају извршења више алтернативно прописаних радњи извршења кривичног дела, то је Врховни касациони суд наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, којима се истиче да је суд био у обавези да радње извршења кривичног дела подведе под само једну од алтернативно прописаних радњи, такође оценио неоснованим.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног ББ истиче да нижестепени судови нису дали разлоге у погледу постојања саизвршилаштва, чиме заправо указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и полемиче са оценом изведених доказа од стране нижестепених судова, као и са оценом одбране окривљених у погледу постојања свести о заједничкој сарадњи усмереној ка остварењу унапред планираног циља и у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, а чињенично стање и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, па Врховни касациони суд ове наводе није разматрао.

Како захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Мраковића, поднет дана 20.05.2019. године, не садржи потпис и печат адвокатске канцеларије, то је Врховни касациони суд, исти оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу I изреке пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП, док је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП донео одлуку као у ставу II изреке ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић